

عنوان مقاله:

بررسی روش های شیمیایی در کاهش میزان تبخیر از منابع ذخیره آب روباز

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی پژوهش های کاربردی در علوم کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

عبدالرسول شفیعی دستجردی - محقق مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان

علیرضا آذربایجانی - استادیار مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان

مریم شیرانی نژاد - کارشناس مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان

خلاصه مقاله:

تبخیر پشت سدها یکی از عوامل مهم هدر رفت آب در کشور است. تبخیر عاملی است که امروزه به عنوان یکی از مهمترین مولفه های تشدید خشکسالی در کشورهای جهان، به ویژه ممالکی که در مناطق خشک واقع شده اند، از آن یاد میشود. با توجه به داده های آماری میتوان گفت متوسط پتانسیل تبخیر در جهان ۷۰۰ میلیمتر و در ایران ۲۱۰۰ میلیمتر میباشد. طبق آمار سالانه ۱۰ میلیارد مترمکعب از حجم آب پشت سدها تبخیر میشود؛ بنابراین یکی از معضلات کشور تبخیر شدید آب در پشت ۶۰۰ سد احداث شده است که برای رفع آن نیاز به اقدامات فناورانه می باشد. بر این اساس در این پژوهش از بین روشهای مختلف فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی به بررسی روش های شیمیایی در کاهش میزان تبخیر از منابع آبی روباز پرداخته شده است. نتایج حاصله از این پژوهش پس از بررسی های به عمل آمده حاکی از آن است که الکل های چرب با پایه هگزادکانول و اکتادکانول و یا ترکیبهای از آنها و یا حتی با مواد دیگر از جمله کلسیم هیدروکسید و سیلیس میتواند میزان تبخیر از منابع آبی روباز را بین ۲۰ تا ۴۰ درصد کاهش دهد.

کلمات کلیدی:

کاهش میزان تبخیر، الکل های چرب، لایه های محافظ الکی، هگزادکانول، اکتادکانول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1237657>

